

Kameny zmizelých připomínají 11 obětí nacistického režimu

25.6.2026 - | Městská část Praha 7

Ve středu 17. června 2026 přibyl v chodnících Prahy 7 jedenáct kamenů zmizelých, pět v ulici Kostelní 8, dva ve Schnirchově 5 a čtyři před domem U Akademie 11.

Mapa stolpersteinů v Praze

Tvz. stolpersteiny, doslova „kameny, o které je třeba klopýtnout“ (pohledem), mají podobu dlažební kostky s mosazným povrchem o rozměru 10 × 10 cm a jsou umísťovány před domy, kde žily oběti nacionálního socialismu, které byly v letech 1933–1945 nacisty pronásledovány nebo zavražděny. Stolpersteiny připomínají i osoby, které pod tíhou okolností spáchaly sebevraždu. Kameny lze položit rovněž pro ty, kterým se podařilo včas uprchnout, či pro přeživší koncentračních táborů.

V hlavním městě je zhruba 950 kamenů zmizelých, další se budou pokládat v říjnu 2026.

Více se dočtete zde.

Schnirchova 1352/5

Marta Grafová, rozená Poláčková, narozena 1896, deportována 1941 do Lodže, zavražděna 1942

Otto Graf, narozen 1894, deportován 1941 do Lodže, zavražděn 1942

Kameny položili pozůstalí v čele s pravnukem Jiřím Maturou, jehož pietní proslov uvádíme níže.

Scházíme se na místě, které je spojeno s příběhem mé rodiny. Dnes si připomínáme Otta Grafa a Martu Grafovou, mého pradědečka a prababičku.

Můj pradědeček Otto Graf se narodil v roce 1894 v Paskově jako nejstarší ze tří dětí v rodině místního lékaře. Studoval gymnázium ve Frýdku a později práva v Praze. V roce 1921 se oženil s Martou Poláčkovou, mojí prababičkou. O jejím životě víme bohužel mnohem méně. Víme však, že ráda zpívala, hrála tenis, plavala a lyžovala. Společně vychovali svou jedinou dceru Stellu, moji babičku. Žili na různých místech Prahy, nejprve na Vinohradech, později v Kobylisích, kde se Stella narodila, a následně tady v Praze 7.

Pak však přišla okupace.

Můj pradědeček postupně přišel kvůli svému židovskému původu o možnost vykonávat svou profesi. Rodina ztrácela jistoty, možnosti obživy a nakonec byla nucena přestěhovat se do malého bytu v Karlíně. Právě odtud pak nastoupili svou poslední cestu z Prahy. Dne 31. října 1941 byli Otto, Marta a jejich dcera Stella zařazeni do transportu D z Prahy do lodžského ghetta.

Tím skončil jejich život zde, v tomto městě.

Podmínky v lodžském ghettu byly mimořádně tvrdé. Hlad, nemoci, zima a každodenní boj o přežití si vybíraly svou daň. Marta Grafová zemřela v dubnu roku 1942. Krátce nato zemřel i Otto Graf. Jejich

dcera Stella zůstala sama. Přes všechno utrpení, kterým musela projít, však přežila. A právě díky ní dnes známe příběh naší rodiny. I díky jejím vzpomínkám víme, kým její rodiče byli, jak žili a co museli prožít.

Autor projektu Stolpersteine Gunter Demnig řekl: „Člověk je zapomenut teprve tehdy, když je zapomenuto jeho jméno.“ Právě proto je dnešní den důležitý. Dnes znovu vyslovujeme jejich jména.

Otto Graf.

Marta Grafová.

Nejsou to jen jména na seznamech transportů nebo v historických archivech. Jsou to jména lidí, kteří zde žili, pracovali, milovali své blízké a plánovali svou budoucnost.

Tento kámen vrací jejich jména na místo, kam patří.

Kdyby tu dnes Stella mohla stát s námi, věřím, že by měla radost, že jména jejích rodičů jsou po tolika letech znovu spojena s místem, které bylo jejich domovem. Že nejsou zapomenuti.

Paměť potřebuje své opěrné body v prostoru. Právě takovým bodem se dnes stává i tento kámen.

Kostelní 360/8

Ervín Guth, narozen 1877, deportován 1942 do Terezína, do Sobiboru, zavražděn

Flora Kandlerová, dříve Popperová, rozená Guthová, narozena 1880, deportována 1941 do Terezína, 1942 do Zamošče, zavražděna

Eliška Podstrelová, rozená Guthová, narozena 1881, deportována 1942 do Terezína, do Malého Trostince, zavražděna

Robert Guth, narozen 1883, deportován 1942 do Terezína, zavražděn 6. 4. 1943

Helene Guthová, roz. Pollaková, narozena 1888, deportována 1942 do Terezína, 1944 do Osvětimi, zavražděna

Kameny uložili příbuzní žijící v Evropě i v Austrálii.

Adoptujte si stolperstein!

Chodíte okolo některého kamene zmizelých, který nezáří a vyražené jméno je hůře čitelné? Adoptujte stolperstein a staňte se patronem kamene – nenechte vzpomínku na oběti zašlapat. Postup adopce i návod na čištění najdete [zde](#).

U Akademie 366/11, Praha 7

Fritz Herschmann, narozen 1895, deportován 1941 do Lodže, zavražděn

Robert Link, narozen 1896, deportován 1942 do Terezína, do Lublinu, zavražděn

Jana Linková, rozená Grossová, narozena 1906, deportována 1942 do Terezína, do Lublinu, zavražděna

Petr Link, narozen 1935, deportován 1942 do Terezína, do Lublinu, zavražděn

Kameny byly položeny z iniciativy souseda Vladana Brože. Níže uvádíme výsledky jeho pátrání po osudech obětí.

Robert Link * 23. 12. 1896 byl bankovní úředník a narodil se v Praze. Jeho rodiči byli Hynek (Ignaz) Link a Růžena Linková (rozená Stiasny/Štastná) * 3. 2. 1873. Otec zemřel pravděpodobně v roce 1940, a nestihly ho tudíž deportace. Matka byla deportována do Terezína společně s Robertovým mladším bratrem Pavlem Linkem * 24. 7. 1898, který byl stejně jako Robert úředníkem. Oba dva zahynuli v Osvětimi.

Manželka Roberta – Jana Linková * 5. 1. 1906 se narodila v Maďarsku a na její žádosti o cestovní pas je zajímavá poznámka, že byla rozená Grossová a adoptovaná Weissová. Více však nevíme. Dítětem Roberta a Jany byl Petr Link narozený 7. 4. 1935. Při deportaci mu bylo pouhých 7 let.

Rodina šla společně transportem Au (12. 5. 1942 Praha -> Terezín), v Terezíně byli pouhých 5 dní a pokračovali dále transportem Ay (17. 5. 1942 Terezín -> Lublin). Všechny šest transportů z protektorátu, které směřovaly na polské území od května do června 1942, po dvou- až třídní cestě zastavilo na odbavovací rampě v Lublinu. Zde byla vybrána skupina mužů určená pro práci v koncentračním táboře v Majdanku, další vězňové byli posláni do táborů nucených prací, např. Budzyń, Janowice, Komarów, Krasnik, Krychów, Labunie, Mokre, Osowa, Poniatowa, Sawin, Sajczyce, Siedliszcze, Staw, Trawniki. Staří, nemocní a matky s malými dětmi byli patrně rovnou posíláni k likvidaci do vyhlazovacích táborů.

Co se týče Fritze (někde též Bedřicha) Herschmanna, narodil se 13. 8. 1895 v Žatci a byl to chemik. V dokumentech je vždy označen jako Dr. Fritz Herchmann. Byl rozvedený, ale manželku se nepodařilo dohledat. Je evidována jeho žádost o vystěhování do Šanghaje z roku 1940, kam se, jak již víme, nevydal. Na formuláři z policejního ředitelství uvádí jako náboženství římskokatolické. Může to být vazba na bývalou manželku či snaha předejít antisemitismu.

pietní akt život na Sedmičce

<https://www.praha7.cz/stolpersteine-26-1>